

Sygn. akt II S 85/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. Ł.

przy udziale: Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Nakle nad Notecią o sygnaturze I C 16/15

postanawia:

I. stwierdzić, że w sprawie I C 16/15 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Nakle nad Notecią doszło do przewlekłości postępowania;

II. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią na rzecz A. Ł. kwotę 3.000 (trzy tysiące) złotych;

III. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią na rzecz A. Ł. kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt II S 85/14

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2014 r. A. Ł. złożył skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący wniósł o stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt **i** C 594/12 (później VC 184/13) toczącej się przed Sądem Rejonowym w Szubinie, V Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym z siedzibą w Nakle nad Notecią nastąpiła przewlekłość postępowania i zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 3.000 zł.

Obecnie sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym w Nakle nad Notecią pod sygnaturą I C 16/15.

Prezes Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią wniósł o oddalenie skargi argumentując, iż przerwy w procedowaniu wynikały z długotrwałej choroby pierwszego sędziego referenta, a następnie z tego, że nowy sędzia referent przejął decernat składający się z kilkuset spraw, w których sukcesywnie podejmował czynności. Opóźnienie było więc obiektywnie usprawiedliwione.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 23 października 2012 r. A. Ł. wniósł do Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 19.358,45 zł tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną

Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą I C 594/12. Sąd niezwłocznie nakazał doręczyć odpis pozwu pozwanemu zobowiązując go do udzielenia odpowiedzi w terminie 14dni.

Odpowiedź na pozew wpłynęła do sądu 7 grudnia 2012 roku.

Tego samego dnia sędzia referent wyznaczyła termin rozprawy na dzień 11 marca 2013 roku, zawiadamiając o powyższym pełnomocników stron i wzywając powoda do osobistego stawiennictwa.

W międzyczasie, wobec zmian organizacyjnych w strukturze sądownictwa, sprawa otrzymała nową sygnaturę V C 184/13 w Sądzie Rejonowym w Szubinie, V Zamiejscowym Wydziale w Nakle nad Notecią.

Na wniosek pełnomocnika powoda termin rozprawy zmieniono na dzień 13

maja 2013 roku. Na rozprawie strony zaprezentowały swoje stanowiska. Sąd postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia prawidłowości naprawy pojazdu dokonanej przez powoda oraz na celem ustalenia wartość pojazdu sprzed powstania szkody i kosztów naprawy pojazdu.

Po rozprawie, 15 maja, pełnomocnik powoda wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka i powoda na okoliczność zakresu naprawy układu hamulcowego w pojeździe. Pismo to doręczono pozwanemu, który wniósł o pominięcie zawnioskowanego wobec bezsporności zakresu uszkodzeń pojazdu między stronami. Odpowiedź została nadesłana 24 czerwca 2013 roku.

Następnie zarządzeniem 3 listopada 2013 roku sprawa została przydzielona kolejnemu sędziemu referentowi. 25 marca 2014 roku sędzia wydał zarządzenie o przesłaniu akt biegłemu celem sporządzenia opinii.

Opinia biegłego została złożona w sądzie 22 maja 2014 roku. Zarządzeniem z 23 lipca zdecydowano o doręczeniu opinii pełnomocnikom stron, zakreślając im 14-dniowy termin do wniesienia zastrzeżeń. Zastrzeżenia do opinii wpłynęły do sądu odpowiednio 8 i 20 sierpnia 2014 roku.

Następnie zarządzeniem z dnia 8 grudnia 2014 roku wyznaczono termin rozprawy na dzień 22 stycznia 2015 roku.

Na terminie posiedzenia, po przesłuchaniu biegłego i powoda, sąd zamknął rozprawę odraczając termin publikacji do dnia 23 stycznia. W tym dniu sąd wydał wyrok.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania złożona przez powoda jest zasadna.

W myśl przepisu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, póź. 1843 ze zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei z przepisu art. 2 ust. 2 tej ustawy wynika, że dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w

celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest stanowisko, że ocenie pod kątem przewlekłości podlega czas trwania całości postępowania, a nie terminowość podejmowania przez sąd poszczególnych czynności. Nie wyklucza to

możliwości stwierdzenia przewlekłości postępowania z powodu nieterminowości podjęcia przez sąd jednej czynności, ale jest to możliwe tylko wtedy, gdy opóźnienie w wykonaniu tej czynności jest tak znaczne, że powoduje przewlekłość całego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2009 roku, III SPP 14/09, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2010 roku, III SPP 6/10, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2010 roku, III SPP 22/10, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2011 roku, IM SPP 27/11).

Należy podkreślić, że w świetle art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku, jak i również zgodnie z poglądami wyrażanymi w orzecznictwie Trybunału Praw człowieka ocena, czy czas trwania postępowania mieści się w rozsądnym terminie, musi być przeprowadzana z uwzględnieniem okoliczności dotyczących każdej konkretnej sprawy (wyrok z dnia 27 czerwca 2000 roku F. vs. (...), (...), wyrok z dnia 27 kwietnia 2004 roku K. vs. (...), (...)). Trybunał podkreśla, że Konwencja z 4 listopada 1950 roku o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności nakłada na państwa obowiązek zorganizowania systemów prawnych w sposób umożliwiający sądom spełnienie wszystkich wynikających z niego warunków, łącznie z obowiązkiem rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie. Nie można zatem bronić się przed zarzutem przewlekłości postępowania sądowego wskazując na trudne warunki wymiaru sprawiedliwości (ekonomiczne, organizacyjne czy kadrowe).

Analiza akt sprawy I C 16/15 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią prowadzi do wniosku, że w okresie od końca czerwca 2013 roku do 25 marca 2014 roku i od końca sierpnia do 8 grudnia 2014 roku w sprawie doszło do przewlekłości postępowania.

Zauważyć należy, że w pierwszym okresie sprawa była prowadzona bez zbędnej zwłoki, a podejmowane czynności były racjonalne i zmierzały do należytego przygotowania rozprawy, podobnie należyście wykorzystany był czas rozprawowy, a

3

przeprowadzone dowody zmierzały do należytego wyjaśnienia sprawy, tak by mogło zapaść orzeczenie.

Nieusprawiedliwiona była jednak bierność sądu w okresie od czerwca 2013 roku do końca marca 2014 roku i później od końca sierpnia do początku grudnia 2014 roku

Upływ dziewięciu, a później jeszcze kolejnych trzech miesięcy podczas których nie podjęto żadnych czynności (niezależnie od problemów kadrowo-organizacyjnych sądu) nie może zostać oceniony inaczej, jak tylko opieszałość sądu w procedowaniu skutkująca naruszeniem prawa stron procesu do rozpoznania ich sprawy bez zbędnej zwłoki.

W tych okolicznościach żądanie skarżącego A. Ł. stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią pod sygn. akt I C 16/15, znajduje uzasadnienie. Dlatego też Sąd Okręgowy uwzględnił jego żądanie w tym zakresie i na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony [...] stwierdził, że w w/w sprawie nastąpiła przewlekłość postępowania.

Na podstawie art. 12 ust. 4 tej ustawy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią na rzecz A. Ł. kwotę 3.000 zł. Ustalając taką kwotę miano na uwadze charakter sprawy dotyczącej odszkodowania od zakładu ubezpieczeń za szkodę w pojeździe użytkowanym przez powoda, który zmuszony był wyłożyć własne środki na naprawę samochodu, jej znaczenie dla powoda oraz znaczny okres opóźnienia w rozpoznaniu (w sumie roczny). Powyższe kryteria nie uzasadniają przyznania niższej sumy. Opóźnienie w procedowaniu było znaczące, niemniej jednak w sprawie wydano już wyrok w I instancji, brak zatem konieczności wydawania sądowi zaleceń w przedmiocie dbałości o właściwy bieg postępowania.

Sąd orzekł też o zwrocie uiszczonej opłaty od skargi (art. 17 ust. 3 cytowanej ustawy).

Nadto sąd zasądził na rzecz skarżącego zwrot kosztów zastępstwa procesowego strony wysokości 600 zł (art. 8 ust. 2 cytowanej ustawy w zw. z art. 98 § 1 kpc w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).